

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/175/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118212494
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1118212494.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štíftovej a JUDr. Romana Majerského v právnej veci navrhovateľa: W. C. T., T. XX, J., zastúpeného Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., Miletičova 21, Bratislava - mestská časť Ružinov 821 08, proti odporkyni: C. S. T. Q., naposledy trvale bytom Jasovská 13, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 18C/22/2018-31, zo dňa 20.7.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Odporkyni **p r i z n á v a** proti navrhovateľovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvým výrokom zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia; druhým výrokom nepriznal odporkyni náhradu trov konania; tretím výrokom uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok za podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 eur, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení uviedol, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia navrhovateľ odôvodnil tým, že od 30.5.2009 do právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7C/69/2016 o rozvoze boli s odporkyňou manželmi; počas trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) o.i. aj nehnuteľnosti zapísané na B. E. Č. XXXX, E. pre M. J. W., M.: J.-C..Č.. D. C., T. Ú. D. C. S. J. Č.. X na G. J. K. D. D.. Č. XXXXXX, G. na G., D. G.. Č. XXXX/X, E. T. XX a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti XXX/XXXXX. Žaloba o vyporiadanie BSM nebola do dnešného dňa podaná na príslušný okresný súd; byt užíva navrhovateľ so súhlasom odporkyne, nakoľko odporkyňa sa dlhodobo zdržuje v zahraničí na Bermudách, kde žije so svojim súčasným priateľom. Navrhovateľ má v súčasnosti priateľku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti (teda v predmetnom byte) od apríla 2017, spolu s ich spoločným maloletým synom C. T., L.. XX.XX.XXXX. Celú réžiu bytu vždy platil a doposiaľ platí len navrhovateľ; byt sám poopravoval a nanovo zariadil, aby v ňom mohol bývať; odporkyňa o byt neprejavovala žiaden záujem; pracuje ako daňový poradca, ktorý niekoľkokrát mesačne absolvuje služobné cesty po celom Slovensku v trvaní niekoľko dní; mimo pracovných ciest býva v byte, kde má všetky svoje osobné veci; v byte má spolu so svojou priateľkou a maloletým dieťaťom svoje obydlie. Odporkyňa nemá v byte žiadne osobné veci, keďže dlhodobo býva v zahraničí, ani trvalý pobyt. Koncom mesiaca jún 2018 začala navrhovateľovi zneprijemňovať život rôznymi „schválnosťami“; konanie odporkyne pramení zrejme z jej zistenia, že má novú priateľku, s ktorou má maloleté dieťa, syna C.. Odporkyňa sa 27.6.2018 pokúšala dostať do bytu, v ktorom sa v tom čase nachádzala jeho priateľka a ich maloleté dieťa. Na základe telefonátu od priateľky sa vrátil do bytu, keďže v uvedenom čase bol v práci; odporkyňa sa nesnažila dostať do bytu sama, ale s ďalšími osobami, a to s dvoma neznámymi mužmi a jej matkou; do bytu sa pokúšala dostať bez

ohlásenia, predchádzajúceho upozornenia navrhovateľa, s osobami, ktoré navrhovateľ nepoznal, pričom jednu osobu označila ako svojho priateľa a druhú ako "bodyguadra". Návšteva neprebíhala zmiernu, odporkyňa sa do bytu s neznámymi osobami dobýjala, čím narušovala navrhovateľovo súkromie a obydlie. Dôvod, pre ktorý sa odporkyňa chcela dostať do bytu navrhovateľovi nie je známy. Po niekoľkých neúspešných pokusoch, ktoré trvali cca 2 hodiny sa spolu s osobami, ktoré so sebou priviedla vzdialili, avšak navrhovateľa upozornili, že sa vrátia. Situácia bola taká vážna, že stretnutia sa museli zúčastniť aj dvaja advokáti a to I. C. Q. S. C.. K. J., ktorí sa snažili situáciu upokojiť. Navrhovateľ po tomto incidente musel absolvovať lekárske vyšetrenie, bol z toho roztrasený, začalo sa mu zle dýchať, pociťoval bolesti na hrudníku. Lekár konštatoval, že tieto zdravotné problémy vznikli pravdepodobne ako vegetatívna reakcia na stresovú situáciu. Obdobnú situáciu prežila aj priateľka navrhovateľa, ktorá vzhľadom na skutočnosť, že ju incident taktiež veľmi rozrušil ani len nemohla vyhľadať lekársku pomoc, z dôvodu, že mala v starostlivosti maloleté dieťa, ktoré má tohto času iba 6 mesiacov. Navrhovateľ si nevie vysvetliť, z akého dôvodu a bez ohlásenia sa odporkyňa spolu s ostatnými osobami pokúšala dostať do bytu, keďže nemá v tomto byte žiadne osobné veci, žiadny iný majetok a neuhrádza žiadne náklady za byt. Je síce vlastníčkou bytu, avšak len formálne, bez plnenia akýchkoľvek povinností spoluvlastníka. Odporkyňa mu svojim konaním spôsobuje zdravotné a psychické ťažkosti, ktoré pociťuje dodnes, teda aj 3 týždne po incidente; žije v neustálom strese, či sa nerozhodne opätovne pokúsiť vojsť do bytu aj v neprítomnosti navrhovateľa v byte. Navrhovateľ sa obáva, že vojde do bytu v čase, keď tam nebude a odcudzí mu osobné veci, prípadne sa pokúsi dostať do bytu v čase, keď bude v byte iba jeho priateľka a ich maloleté dieťa. Má za to, že v tejto situácii je nutný zásah súdu do vzťahov medzi navrhovateľom a odporkyňou; neúnosné psychické problémy navrhovateľa sa stupňujú, neustály stres mu spôsobuje aj ďalšie zdravotné problémy. Odporkyňa sa ako vlastník môže kedykoľvek dostať do bytu, odcudziť alebo zničiť jeho veci, naschvál nastáňovať do bytu nájomcu, či dokonca ublížiť navrhovateľovi a jeho rodine. Prítom s výnimkou robenia priekov navrhovateľovi a jeho psychického týrania nemá dôvod chodiť do bytu, zdržiavať sa v ňom, a hlavne robiť tak bez vedomia navrhovateľa - v byte totiž nemá jediný kus oblečenia, ani žiadne osobné veci. Tieto skutočnosti vytvárajú neúmernú záťaž na psychiku navrhovateľa a preto sa domnieva (a konanie odporkyne tomu aj nasvedčuje), že v blízkej budúcnosti bude odporkyňa svoje ataky stupňovať. Zdôraznil, že s v spoločnej domácnosti žije aj jeho partnerka s maloletým 6 mesačným dieťaťom; situácia, ktorú vyvolala odporkyňa vystresovala a narušila pokojný život aj u týchto osôb. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa sa zrejme po rokoch vrátila zo zahraničia, je nútený urýchlene podať návrh na vyporiadanie BSM. Pre objasnenie uviedol, že s odporkyňou isté obdobie žil v zahraničí, pričom po rozvode sa len ústne dohodli, že veci nadobudnuté počas manželstva nachádzajúce sa na území Slovenskej republiky ostanú vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa a veci nadobudnuté počas manželstva nachádzajúce sa na území Bermúd ostanú vo výlučnom vlastníctve odporkyne. Návrhom vo veci samej sa navrhovateľ bude domáhať vyporiadania BSM, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má upraviť vzťahy medzi ním a odporkyňou, a to až do riadneho vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva. V opačnom prípade bude táto situácia aj naďalej ohrozovať duševné zdravie nielen navrhovateľa a jeho partnerky, ale aj ich maloleté dieťa. Navrhovateľ mal za to, že je nutné bezodkladne upraviť pomery tak, aby odporkyňa nevstupovala do bytu až do času, pokiaľ nebude vyporiadané BSM strán sporu, ktorého súčasťou je aj byt, a to z dôvodu, že odporkyňa ohrozuje duševnú integritu navrhovateľa, je dôvodne podozrivá z psychického násillia voči navrhovateľovi, a nemožno vylúčiť, že by sa mohla zrejme nepriamo dopustiť aj fyzického útaku. Aktuálne nemá inú právnu možnosť ako docieľiť ochranu jeho života, zdravia a súkromia. Odporkyňa navrhovaným neodkladným opatrením nebude nijako neprimerane obmedzovaná, pretože reálne má kde bývať. Naproti tomu navrhovateľ nemá možnosť bývať na inom mieste na Slovensku, s výnimkou dočasného prespatia u známych či príbuzných, čo však považuje za nereálne z dôvodu, že má priateľku so 6 mesačným maloletým dieťaťom. Navrhované neodkladné opatrenie je tak primerané vážnym dôsledkom, ktoré by mohli nastať v podobe ohrozenia jeho života a zdravia.

3. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého uznesenia (§ 393 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie ozrejnil, že nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v C.s.p. prípustné a opodstatnené vtedy, ak a) sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, b) tieto právne vzťahy vyžadujú úpravu, c) táto úprava je potrebná, d) sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi (účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci) a e) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Uviedol, že pri nariaďovaní neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia na navrhovateľovi. Dôkazné bremeno zaťažuje samotného navrhovateľa; súčasne považoval za nevyhnutné hodnoverne osvedčiť, že navrhovateľova osobná integrita vykazuje znaky

fyzického alebo psychického násillia; ide predovšetkým o lekárske správy, trestné oznámenia, čestné vyhlásenia tretej osoby (v pozícii svedka a pod.). Súčasne uviedol že predpokladom aplikácie § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p. je existencia závažných dôvodov domnievať sa, že je ohrozený život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť toho, komu má súd poskytnúť dočasnú ochranu. Vyslovil, že existencia konkrétneho násillia, či už fyzického alebo psychického alebo jeho reálna hrozba, musí byť dostatočne osvedčená; pri rozhodovaní o neodkladných opatreniach súd nerozhoduje na základe výsluchu oboch procesných strán, či vykonania dokazovania o skutočnostiach týkajúcich sa existencie dôvodov obsiahnutých v návrhu, no vychádza len zo skutočností uvádzaných a preukázaných navrhovateľom v návrhu, resp. ak je návrh podaný v priebehu konania, z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania. Preto považoval za nevyhnutné, aby bola navrhovateľom osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku; zdôraznil, že musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na obsah listinných dôkazov predložených navrhovateľom (ambulantná správa lekára, čestné prehlásenie družky navrhovateľa), dospel k záveru, že navrhovateľ svojimi tvrdeniami uvedenými v návrhu ani pripojenými listinnými dôkazmi neosvedčil také dôvody, ktoré by viedli súd k záveru o potrebe upraviť pomery účastníkov navrhovaným neodkladným opatrením.

5. Upriamil pozornosť na to, že samotný návrh na vydanie neodkladného opatrenia podal navrhovateľ tri týždne po "incidente", ktorý označuje za kľúčovú skutkovú okolnosť, a teda nie bezprostredne po udalosti, ktorá podľa jeho tvrdenia tak vážna, že v ňom vyvolala dôvodnú obavu o zdravie a život svoj a osôb s ním žijúcich v spoločnej domácnosti. Uviedol, že z obsahu návrhu taktiež nie je zrejmé, k akým atakom zo strany odporkyne od júna 2018 dochádzalo, keďže navrhovateľ zdôrazňuje svoju obavu o zdravie a život z dôvodu možnej eskalácie násillia zo strany odporkyne, a akým spôsobom na tieto ataky navrhovateľ reagoval. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že v danom prípade je odporkyňa "dôvodne podozrivá z násillia na navrhovateľovi" súd prvej inštancie skonštatoval, že túto skutočnosť navrhovateľ žiadnym spôsobom neosvedčil, nakoľko dôvodné podozrenie zo spáchania násillných konaní, ktoré naplňajú skutkovú podstatu prečinu, trestného činu alebo priestupku predpokladajú účasť policajných orgánov alebo orgánov štátnej správy na riešení konfliktu. Čestné vyhlásenie družky navrhovateľa o pokuse odporkyne vstúpiť do bytu, ktorého je mimochodom spoluvlastníčkou a lekárska správa, ktorá potvrdzuje psychické rozrušenie navrhovateľa z dôvodu stresovej situácie, nepokladal za relevantné dôkazy pre nariadenie neodkladného opatrenia. Napokon uzavrel, že pokiaľ navrhovateľ charakterizoval priebeh konfliktnej situácie zo dňa 27.6.2018 ako vážny, ktorej sa museli zúčastniť dvaja advokáti, v návrhu nepopisuje samotný priebeh udalosti ani dôvod účasti advokátov a tento nedokladá, okrem čestného vyhlásenia O. Š., iným dôkazným prostriedkom (záznam advokáta o účasti na úkone a pod.).

6. Na uvedenom základe súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 ods. 1, ods. 2, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e) a ods. 3 C.s.p. zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 C.s.p. a keďže odporkyňa žiadne trovy konania v súvislosti s návrhom navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia nevznikli, nepriznal jej ich náhradu. O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia 33 eur rozhodol podľa položky I písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriacich prílohu zákona č. 71/1992 Zb..

7. Proti uzneseniu v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal navrhovateľ odvolanie a žiadal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a návrhu vyhovieť. Namietal, že návrh podložil relevantnými listinnými dôkazmi; k návrhu priložil lekárske správy aj čestné vyhlásenie svedka incidentu opísaného v návrhu. Upriamil pozornosť na to, že po incidente bol otrášený, mal zdravotné problémy, začal brať lieky. Keďže nemá právnické vzdelanie, nevedel promptne reagovať na uvedenú situáciu a podávať trestné oznámenia. K incidentu neboli privolané policajné zložky najmä z dôvodu šoku a rýchleho sledu celej udalosti; ak by sa situácia zopakovala, neváhal by zavolať policajné zložky. Dôvodil, že podanie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia tri týždne po incidente nemôže znamenať, že incident nebol vážny, že nemal na neho značný negatívny dopad; samotný zákon podanie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia časovo nijak nelimituje. Situáciu, ktorá sa odohrala pri pokuse odporkyne dostať sa do bytu popísal dostatočne; podkladom pre popis tejto situácie bolo aj čestné vyhlásenie jeho partnerky ako svedkyne incidentu. Mal za to, že z popisu incidentu je zrejmé, že nešlo o bežnú návštevu odporkyne, ale o psychický nátlak na navrhovateľa a jeho rodinu, s cieľom do bytu sa dostať. Pokiaľ mala odporkyňa záujem na zmiernom konaní, nie je zrejmé, prečo priniesla so sebou svojho bodyguarda a ďalšie osoby,

navrhovateľovi sa vyhrážala, vyvíjala na neho psychický tlak. Nepovažoval za pravdivé argumenty súdu, že žiadnym spôsobom neosvedčil potrebu vydania neodkladného opatrenia, nakoľko súd prvej inštancie mal za preukázané, že incident sa odohral, mal dopad na navrhovateľove psychické zdravie a takisto nepriaznivo vplýval aj na jeho partnerku a maloleté dieťa. Poukázal na to, že násilie nemusí byť len fyzické, násilím sa rozumie aj násilie psychické a hrozba ďalšieho fyzického alebo psychického násillia, čo považoval za preukázané. Uviedol, že po tomto incidente sa okolo bytu pohybujú zvláštne osoby, dokonca sa v priebehu posledných dní na súkromnom dvore navrhovateľa pohyboval muž, ktorý zjavne skúmal okolie bytového domu, toto okolie, bytový dom a uzatvorený dvor si fotografoval. Vyslovil presvedčenie, že táto osoba bola poslaná odporkyňou. Podľa jeho názoru je naplnená požiadavka dôvodného podozrenia z násillia; zákon neukladá navrhovateľovi povinnosť pri podaní návrhu na vydanie tohto typu neodkladného opatrenia privolať policajné zložky; je to štandardný postup, nie však zákonná podmienka; pokiaľ sa totižto navrhovateľ rozhodne nepodnikať voči odporkyňi žiadne kroky týkajúce sa trestnoprávných alebo priestupkovoprávných dôsledkov, nemôže mu byť odopretá ochrana súdom. K odvolaniu pripojil čestné prehlásenie advokáta I.. C. Č., s tým, že toto nebolo predložené k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko I.. C. Č. bol v tom čase odcestovaný na dovolenke v zahraničí. Záverom uviedol, že neodkladné opatrenie má preventívny charakter; po vyporiadaní BSM bude situácia medzi stranami iná, vzťahy budú usporiadané a potreba ochrany navrhovateľa už zrejme nebude potrebná. Do tohto času je však nutné, aby súd dočasne usporiadal vzťahy medzi stranami.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), preskúmal uznesenie v napadnutej časti, prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je vo výroku vecne správne (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

9. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

13. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, keď

pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

16. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav vecí nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné.

17. Účel neodkladných opatrení nariadených podľa § 325 ods. 2 písm. e) a písm. f) C.s.p. sa do určitej miery prekrýva, pretože v oboch prípadoch musí mať súd osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje s tým, že účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 písm. e) je eliminovať kontakt páchatela domáceho násillia alebo osoby podozrivej z takého skutku s jeho obeťou; účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 písm. f) C.s.p. je ochrana osoby, v situácii, kedy existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť tejto osoby.

18. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam navrhovateľa v odvolaní (ktoré v súhrne spochybňujú vecnú správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie), s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C.s.p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu. Navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť neodkladnej potreby úpravy vzťahov medzi stranami skutočnosťami, z ktorých možno vyvodit', že zo strany odporkyne došlo k násilnému konaniu voči navrhovateľovi, resp. že odporkyňa svojim konaním (tak ako ho opísal navrhovateľ) ohrozuje jeho telesnú alebo duševnú integritu v rozsahu a intenzite, ktorá je nevyhnutná na nariadenie neodkladného opatrenia.

19. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia a ohrozenie duševnej alebo telesnej integrity, ako už bolo vyššie uvedené znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, pretože v konflikte sa stretnú rovnocenné strany; násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia; je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násillím. Osobitnou formou násillia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násillím je aj nezabránenie násilliu.

20. Nech už je pojem „násillie“ definovaný akokoľvek, je vždy spojený s bolesťou (fyzickou alebo psychickou) a úmyselným konaním násillníka; súčasne má znaky dlhšie trvajúceho konania, eskalácie, jasných rolí ohrozenej a násillnej osoby; pre účely nariadenia neodkladného opatrenia je nevyhnutné i naplnenie hrozby ďalšieho násillia (ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity).

21. Vychádzajúc z uvedeného dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že násillím ani zásahom do telesnej či duševnej integrity nie je rozrušenie spojené s jednorazovou udalosťou, tak ako ju opísal navrhovateľ a pri ktorej sa odporkyňa „domáhala“ (za navrhovateľom bližšie neopísaných okolností) vstupu do bytu, ktorý užíva so svojou družkou. Bez povšimnutia nemôže ostať ani okolnosť, že odporkyňa je bezpodielovou spoluvlastníčkou predmetného bytu, z užívania ktorého nebola doposiaľ vylúčená. Pokiaľ aj navrhovateľ vyslovil domnienku (i keď ničím nepreukázanú), že odporkyňa sa „zrejme“ vrátila na Slovensko, hodno poukázať na to, že v tejto súvislosti neuviedol, akú inú možnosť bývania na Slovensku (v porovnaní s navrhovateľom) odporkyňa má. Odvolací súd pripomína, že

neodkladné opatrenie nariadené podľa § 325 ods. 2 písm. e) resp. písm. f) C.s.p. slúži prednostne na ochranu osôb proti domácemu násiliu a konaniam, ktoré zasahujú do telesnej a duševnej integrity osoby takým spôsobom, že s ohľadom na ich závažnosť a intenzitu je nevyhnutné, aby do úpravy týchto vzťahov bezodkladne svojim rozhodnutím zasiahol súd.

22. Osobitne sa žiada zdôrazniť, že účelom neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) a písm. f) C.s.p. nie je riešenie „jednorazových konfliktov“ spojených s úpravou majetkových pomerov strán po rozvode manželstva, či púhe zabezpečenie „pokojného“ užívania vecí jedným z manželov na čas do vyporiadania týchto majetkových pomerov.

23. Odhliadnuc od vyššie uvedeného je pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e), písm. f) C.s.p. nevyhnutné, aby navrhovateľ v potrebnom rozsahu opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, t.j. konkrétne opísal udalosti a situácie, z ktorých vyvodzuje dôvodnosť navrhovanej ochrany tak, aby súd z opisu týchto rozhodujúcich skutočností, ktoré zároveň musia byť osvedčené, mal možnosť posúdiť intenzitu, závažnosť a rozsah následkov konania odporcu, voči ktorému návrh smeruje.

24. Návrh navrhovateľa však obsahuje len všeobecné tvrdenia, ničím nepodložené domnienky a subjektívne úvahy, ktoré nepostačujú na prijatie záveru o potrebe bezodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami. Navrhovateľ v podanom návrhu uvádza, že „odporkyňa sa dobýjala do bytu“, pričom z návrhu, ako správne podotkol aj súd prvej inštancie, nie je zrejmé, čo konkrétne sa pri tomto (takmer dve hodiny trvajúcom) konflikte dialo, návrh (ani podané odvolanie) neobjasňuje účasť advokátov pri incidente a nie polície (tvrdenie navrhovateľa, že políciu nevolal, pretože bol v šoku, za situácie, kedy sa k incidentu na jeho podnet dostavili advokát so svojom koncipientom, vyznieva absurdne a nelogicky); z obsahu návrhu taktiež nie je zrejmé, ako sa odporkyňa navrhovateľovi „vyhrážala“, aký „vyvíjala na neho psychický tlak“, z čoho navrhovateľ vyvodzuje, že „nemožno vylúčiť, že by sa mohla zrejme nepriamo dopustiť fyzického ataku“, čo vlastne navrhovateľ rozumie pod „nepriamym“ fyzickým atakom, ktorý mu hrozí zo strany odporkyne, na základe čoho dospel k záveru, že odporkyňa „môže kedykoľvek ublížiť navrhovateľovi a jeho rodine“, z čoho vyvodzuje, že „sa domnieva (a konanie odporkyne tomu nasvedčuje), že v blízkej budúcnosti bude svoje ataky stupňovať“. Z obsahu návrhu totiž ani nevyplýva, že okrem incidentu, ktorý sa odohral 27.6.2018, vznikol medzi stranami akýkoľvek iný konflikt. Na uvedenom základe odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie navrhovateľom produkovaný opis rozhodujúcich skutočností nepovažoval za dostatočný na vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

25. Navrhovateľ ani v podanom odvolaní neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd preto ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t.j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade ich preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia; odvolacie námietky navrhovateľa preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné, ktoré nie sú spôsobilé privodiť zmenu uznesenia v napadnutej časti v prospech navrhovateľa.

26. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že odporkyňa priznal proti navrhovateľovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).